

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 5. Demonstratio Evangelica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Sæculum IV. net ad Philosophos, quorum opiniones,
 A. C. 313. & nostræ Doctrinæ discrepant, monstrat,
 quam parum inter se ipsos consentiant,
 unumque per alium oppugnat. Singu-
 lari studio Aristotelem refellit, tanquam
 Lib. XV. periculosissimum; & Physicæ, totiusque
 Philosophiæ inane aperit, quam
 Christiani, non quod eam ignorarent, sed
 prudentius contemnerent, rejecerunt.
 Talis est quindecim librorum de Præpa-
 ratione Evangelica ordinatio.

§. V.

Demonstratio Evangelica.

Demonstratio adversus Judæos maxi-
 me dirigitur, qua evincit, Christia-
 nos prudenter ab eorum vivendi ratio-
 ne recessisse, quamvis Hebræorum Reli-
 gionem recepissent. Hæc opus in vi-
 ginti libros dividebatur, quorum media
 tantum pars ad nos pervenit, reliqui de-
 siderantur. In libro primo docet, Le-
 gem Mosaicam uni tantum populo con-
 venire, certam Regionem habitanti, cui
 in uno tantum templo sacrificare licebat,
 præcepto enim ejusmodi omnes natio-
 nes, quamvis voluissent, obedire non po-
 tuisse, interim, sicut Eusebius ulterius
 probat, ex ipsis Judæorum libris omnes
 orbis nationes invitantur ad novum fœ-
 dus, nempe Evangelium, quod solam Le-
 gem

gem naturalem, quæ ante Moysen obligabat, observari præcipit, eamque Legem ad perfectionem deducit. In hoc libro duos Christianorum status distinguit, aliquorum magis perfectorum, qui nuptiis, dulcissimæ suscipiendæ prolis spei, bonorum temporalium dominio, hominum societati renuntiant, ut totos se Deo consecrent, ut pro omnibus aliis orationum, & omnis generis virtutum Sacrificia jugiter offerant; & aliorum, qui more vulgari vivunt, nubunt, liberorum, & familiæ curam gerunt, militant, agros colunt, mercantur, omnes vitæ civilis functiones exercent, ideo tamen pietatis studium non abjiciunt, sed habent certos dies, quibus Religionis operibus vacant, & de Christiani officiis instruuntur. Ecce hic manifesta vitæ Asceticæ, & Monasticæ vestigia, jam tunc vitæ sæcularis prælatæ!

Hic Eusebius ex Prophetarum vaticiniis de vocatione Gentium, toties in omnibus libris Sacris repetitis probat, Dei promissiones etiam ad nos Christianos pertinere. Hæc omnium Nationum vocatio ad veri Dei agnitionem, inter alia signum est venturi Messîæ; aliud est signum, Judæorum reprobatio, excepto parvo numero; & hæc omnia in ipsorum Scripturis prædicta sunt. Quantum
Jesús Christus Moyse superior sit, ostendit,

Sæculum IV.
A. C. 313.

L. I. n. 8.

Lib. II.

L. III. n. 2.
p. 91.

Sæculum IV. dit, & magna argumentorum vi ejus di-
 A. C. 313. vinitatem, illis, qui SS. Scripturis non
n. 3. 4. &c. credunt, demonstrat. Sanctitas Doctri-
 næ, miraculis confirmata, probat, JESUM
 Christum nec impostorem fuisse, nec pu-
 rum hominem. Miracula ab eo patrata
 in dubium vocari non possunt, si quis
 perpendat Discipulorum Christi simplici-
 tatem, bonam fidem, proprii commodi,
 & utilitatis abdicationem, perseveran-
 tiam usque ad mortem, & nulli suspicio-
 ni esse locum, ejusmodi conditionis ho-
 mines toti mundo voluisse illudere, aut
 si maxime voluissent, nullum indicium,
 id homines simplices potuisse. JESU
 Christi miracula magicæ arti originem
 debere, affirmari non potest, si quis eorum
 finem, propter quem patrata sunt, con-
 sideret, qui nullus alius fuit, quam virtu-
 tes morales, & pietatem in Deum indu-
 cere. Ipsa falsorum Deorum oracula,
 sicut narrat Porphyrius, Christum, virum
 Sanctum, cujus anima in cælo beatitudi-
 ne frueretur, fatebantur. Nemo un-
 quam fortasse antiquorum majori vi,
 quam hic Eusebius, JESU Christi divini-
 tatem ex testimoniis Apostolorum, aut
 argumentis captu facilioribus stabili-
 verit.

Demonstra-
 tio Evange-
 lica.

p. 134.

Lib. IV. Tum Auctor ad ipsam fidei Doctri-
 nam progreditur, & Theologice de Na-
 tura Verbi disserit; Verbum, inquit, est
 ante

ante omnes creaturas, Filius Dei unigenitus, & omnibus creatis spiritibus infinite superior (*) quorum spirituum naturam etiam explicat. Deinde fidem nostram de Verbi incarnatione exponit, & hanc Doctrinam ex Prophetis probat, postquam ostendit, quantum Prophetarum vaticinia Dæmonum oraculis præstent, & quantum veri Dei Prophetæ ab Hariolis, & fatidicis Gentilium distent. Revelationes de præexistentia Verbi divini, & ejus Incarnatione generales, & particulares sigillatim recenset. De tempore Christi adventus differens, hebdomadas Danielis juxta Africanum explicat, incipiens ab anno vigesimo Artaxerxis. Tractat de omnibus Nativitatis Christi circumstantiis, de vita ejus mortali, & Passione, quæ omnia explicatione Psalmi vigesimi primi clauduntur. Hæc omnia sunt, quæ de hoc opere exstant; ultimi decem libri verosimiliter explicabant reliqua, id est, Vaticinia de Jesu Christi sepultura, resurrectione, ascensione, Ecclesiam

Sæculum IV.
A. C. 313.

L. V. c. 1.

VIII.

IX.

X.

(*) Sequitur, si omnibus creatis spiritibus infinite superior est, esse æqualem Deo. Sed, malum! quod dicat Eusebius in Demonstratione Evangelica, ut bene notat Anonymus I. duo dari principia, Deum, & Verbum, atque secundum minus esse primo.

Hist. Eccles. Tom. III,

B

Sæculum IV. siæ fundatione, & ultimo ejus adventu.
 A. C. 313. Tale est magnum illud Eusebii opus, om-
 nium, quæ contra Judæos, & Gentiles
 pro defensione Religionis Christianæ ha-
 bemus, locupletissimum.

§. VI.

S. Antonius in monte.

sup. l. IX. **I**ta quidem eruditi sua Doctrina, & fa-
 cundia Religionem defendebant, cum
 §. 37. interim indocti, at Sancti, eandem for-
Vita S. Ant. tioribus armis, nempe virtutum, & mira-
 c. 16. p. 479. culorum splendore propugnarent. S. An-
 tonius post susceptum iter tempore per-
 secutionis in urbem Alexandrinam, ubi
 ad suum Monasterium rediit, aliquanto
 tempore inclusus, omnibus importune
 ad se venientibus, ut a languoribus suis
 curarentur, accessum negabat, quo non
 obstante foris sedentes, & cum fide oran-
 tes, sanabantur. Tandem amore solitu-
 dinis, & ut vanam gloriam fugeret, in
 superiorem Thebaidem, ubi omnibus es-
 set ignotus, ire statuit; accepto igitur
 a fratribus pane, in ripa Nili confidet,
 expectaturus navigium, quod conscende-
 ret. Dum hæc cogitat, vocem desuper
 allapsam audit: *Antoni! quo vadis?*
quid moliris? ipse imperturbatus, ut-
 pote ejusmodi alloquio assuetus, re-
 spondit: *Non est mihi quies in populi*
fre-